

Bezinning 713: Omarmen, handen opleggen, zegenen

Marcus 10,13-16 = wekdagen week 7 zaterdag

Het Woord

De mensen probeerden kinderen bij Hem te brengen om ze door Hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. Toen Jezus dat zag, wond Hij zich erover op en zei tegen hen: 'Laat de kinderen bij Me komen, houd ze niet tegen, want het Koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het Koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan.' Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Deze frisse, levendige scène moet verbonden worden met wat eraan voorafgaat. Sinds enige tijd (Marcus 8,34) is Jezus zijn leerlingen aan het vormen in functie van hun taken na zijn verrijzenis. Hij onderricht hen vanuit de praktijk, vanuit het leven. Ze hadden erover getwist wie van hen de grootste was. Jezus nodigt hen uit de laatste te zijn, de dienaar. En ook toen stelde Hij een jongetje als model (Marcus 8,36-37). Maar nauwelijks enkele verzen verder wijzen diezelfde leerlingen de kinderen af.

De kinderen hebben een zeer negatieve status. Ze moeten gevoed worden (in een cultuur van armoede) en ze kennen de Wet niet en staan dus buiten de Wet. Ze delen het lot van alle uitgesloten: de zieken, de vrouwen, de slaven ... En juist daarom plaatst Jezus hen in het midden. Want Hij is gekomen voor al wie uitgesloten en verstoten worden. Ja, Hij is boos omdat men deze kleinen uitsluit.

Toch zijn er nog andere, misschien zelfs diepere motieven waarom Jezus kinderen van ongeveer zeven tot veertien jaar als model presenteert. Ze zijn klein, arm en afhankelijk. Ze zijn van nature leergierig en luisterbereid. Ze vertrouwen de volwassenen. Kortom, ze zijn nederig, open en ontvankelijk. En juist dat zijn de geschikte attitudes in het Rijk van God.

Jezus voegt dan de daad bij het woord. We zien drie mooie werkwoorden: omarmen, de handen opleggen en zegenen. Alle initiatief gaat van Hem uit. Hij geeft nabijheid, bescherming en zegening.

Het Woord in mijn leven

Wie vind ik ongeschikt voor het Rijk van God? Welke mensen worden in onze tijd uitgesloten? Heb ik voldoende de attitudes van een kind: klein, arm, afhankelijk, leergierig, luisterbereid, vertrouwen, nederig, open en ontvankelijk? Omarm ik de uitgesloten mensen, leg ik hen de handen op, zegen ik hen?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
U keert alles om:
de laatste wordt de eerste,
wie uitgesloten wordt,
wordt tot voorbeeld,
de dienaar is de grootste,
niet het presteren bovenaan,
maar de ontvankelijkheid.
Geef mij, Heer van liefde,
die attitudes van het kind
die mij ontvankelijk maken
voor U en Uw rijk.
Geef dat ook ik, net als U,
een voorkeur heb
voor wie uitgesloten wordt.
Leer me hen te omarmen,
de handen op te leggen
en te zegenen,
in Uw naam. Amen.

© Eric Haelvoet 2017